

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the e purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલત, અમદાવાદ

વિશેષ દીવાની અરજી નં. ૧૧૭૯૮/૨૦૦૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.એમ.ઠાકર

=====

૧.	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રો ના પત્રકારો ચુકાદો જોઈ શકે?	હા.
૨.	પત્રકારને સોંપવામાં આવે કે નહીં?	હા.
૩.	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી	ના.

	નકલ જોવા માગે છે?	
જ.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ અથવા તે હેઠળના. કરવામાં આવેલા કોઈપણ હુકમના અર્થઘટન અંગેના કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સામેલ છે?	

=====

સુભાશચંદ્ર ત્યાગી અરજદાર (ઓ)

વિરુદ્ધ

સોમા ટેક્સટાઈલ સામાવાળા (ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર (ઓ) નંબર ૧ માટે વકીલ શ્રી ટી. આર. મિશ્રા,

અરજદાર (ઓ) નંબર ૧ માટે વકીલ શ્રી યુ. ટી. મિશ્રા,

સામાવાળા (ઓ) નંબર ૧ માટે વકીલ શ્રી પ્રભાકર ઉપાધ્યાય,

=====

ન્યાયપીઠ : માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.એમ.ઠાકર

તારીખ:૧૦/૦૨/૨૦૧૭

મૌખિક ચુકાદો

૧. અરજદારના વિદ્વાન વકીલ શ્રી મિશ્રા અને સામાવાળા કંપની માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉપાધ્યાયને સાંભળ્યા.

૨. હાલની અરજીમાં, વિદ્વાન મજૂર અદાલત સમક્ષ ના મૂળ દાવેદાર દ્વારા ટી એપ્લિકેશન No.૩૮૧/૧૯૮૮ માં વિદ્વાન મજૂર અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૨.૧૦.૨૦૦૩ ના ચુકાદાને તેમજ અપીલ (IC) નં .૯૯/૨૦૦૩ માં વિદ્વાન ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૮.૦૨.૨૦૦૬ ના ચુકાદાને પડકારેલ છે.

૩. વિદ્વાન મજૂર અદાલત દ્વારા તારીખ ૨૨.૧૦.૨૦૦૩ ના ચુકાદા દ્વારા ટી એપ્લિકેશન નં .૩૮૧/૧૯૮૮ નામંજૂર કરવામાં આવેલ છે જે ટી એપ્લિકેશન હાલના અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી°

૩.૧ ઉપરોક્ત ચુકાદાથી વ્યથિત થઈને મૂળ દાવેદારએ અપીલ નં .૯૯ /૨૦૦૩ દાખલ કરેલ હતી.

૩.૨ અપીલ કોર્ટ વિદ્વાન મજૂર અદાલત દ્વારા નોંધાયેલા હકીકતના સમાન તારણ પર પહોંચી હતી, જો કે, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે દાવેદારને કંપનીને હાનિ અથવા નુકસાન પહોંચાડવાનો કોઈ ઇરાદો ન હોવાના આધારે રૂ.૨૫,૦૦૦/ ઉચ્ચક વળતર આપવાનું યોગ્ય માન્યું હતું.

જ. દાવેદાર ઉપરોક્ત નિષ્કર્ષ અને અંતિમ નિર્દેશોથી પણ અસંતુષ્ટ છે.દાવેદારના જણાવ્યા અનુસાર, તેની સેવા સમાપ્ત કરવાના આદેશને અદાલતો દ્વારા રદ કરવો જોઈતો હતો અને વિદ્વાન અદાલતોએ કંપનીને તમામ લાભો સાથે તેને પુનઃસ્થાપિત કરવાનો નિર્દેશ આપવો જોઈતો હતો.

પ. આગળની કાર્યવાહી કરતા પહેલા, શરૂઆતમાં એ ઉલ્લેખ કરવો સુસંગત અને જરૂરી છે કે અરજદાર (મૂળ દાવેદાર) ના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા રજૂ કરાયેલ

રજૂઆત અનુસાર અરજદાર પહેલેથી જ નિવૃત્તિની ઉંમર વટાવી ચૂક્યો છે અને આથી, સેવામાં પુનઃસ્થાપન માટેનો દાવો હવે ટકી શકતો નથી.

૬. જ્યાં સુધી વાસ્તવિક પૃષ્ઠભૂમિની વાત છે, તે રેકૉર્ડમાંથી અને રજૂઆતોમાંથી બહાર આવ્યું છે કે દાવેદાર સામાવાળા કંપની સાથે ૦૪.૧૧.૧૯૮૫ ના રોજ જુનિયર સહાયક (રોટરી) તરીકે સેવામાં જોડાયો હતો.દાવેદારના જણાવ્યા અનુસાર, તેની સેવાની પુષ્ટિ ૦૭.૦૨.૧૯૮૭ ના આદેશ દ્વારા કરવામાં આવી હતી.દાવેદારએ આક્ષેપ કર્યો હતો કે તેના તરફથી કોઈ દોષ વિના, સામાવાળા કંપનીએ ગેરકાયદેસર રીતે અને મનસ્વી રીતે ૧૮.૧૦.૧૯૮૭ ના રોજ તેની સેવા સમાપ્ત કરી દીધી હતી.દાવેદારએ આક્ષેપ કર્યો હતો કે તેનો સર્વિસ રેકૉર્ડ સ્વચ્છ અને દાગરહિત હતો, જો કે, કેટલાક અધિકારીઓને તેની સામે દ્વેષ હતો અને તેથી, શિકાર બનાવી , તેની સેવા સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી.તેમણે દાવો કર્યો હતો કે તેમની સામે ખોટા આક્ષેપો કરવામાં આવ્યા હતા અને મનસ્વી રીતે સ્થાનિક તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી.તેમણે એવો પણ આક્ષેપ કર્યો હતો કે તેમની સામે કોઈ આરોપ સાબિત થયો ન હોવા છતાં તપાસ અધિકારીએ તેમનો અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો કે આરોપો સાબિત થયા છે અને કંપનીએ આવા ખોટા અહેવાલ પર કાર્યવાહી કરી હતી અને ૦૮.૦૭.૧૯૮૮ પર તેમની સેવા

સમાપ્ત કરી હતી.આવા આક્ષેપો સાથે, દાવેદારએ તેના મૂળ પદ પર પુનઃસ્થાપિત કરવાની માંગ કરી હતી અને તેણે પાછલા સંપૂર્ણ પગાર અને અન્ય લાભોની પણ માંગ કરી હતી.

૭. સામાવાળા કંપનીએ અરજી અને માંગનો વિરોધ કર્યો હતો.કંપનીએ તેનો જવાબ દાખલ કર્યો હતો. કંપનીએ સ્વીકાર્યું હતું કે દાવેદાર નવેમ્બર, ૧૯૮૫માં જુનિયર આસિસ્ટન્ટ (રોટરી) તરીકે કંપની સાથે સેવામાં જોડાયો હતો અને તેની સેવાને તા.૦૭.૦૨.૧૯૮૭ ના આદેશ દ્વારા કાયમી કરવામાં આવી હતી.કંપનીએ વધુમાં દાવો કર્યો હતો કે દાવેદારને ૧૬.૧૦.૧૯૮૨ થી રંગકામ વિભાગમાં ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો અને જ્યારે તેની સેવા બંધ કરવામાં આવી ત્યારે દાવેદારને રૂ.૨૬૦૦/- નો પગાર મળી રહ્યો હતો.દાવા સામે, કંપનીએ દલીલ કરી હતી કે દાવેદાર દ્વારા કથિત રીતે કરવામાં આવેલા ગેરવર્તણૂકના સંદર્ભમાં એક અહેવાલ કંપનીને સુપરત કરવામાં આવ્યો હતો અને તેથી, ૧૩.૪.૧૯૮૮ તારીખની કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી અને દાવેદારને તેની સામે મળેલી ફરિયાદના સંદર્ભમાં તેનો ખુલાસો અને જવાબ આપવા માટે બોલાવવામાં આવ્યો હતો.કંપનીના જણાવ્યા અનુસાર દાવેદારનો જવાબ સંતોષકારક જણાયો ન હતો, તેથી કંપનીએ આરોપનામુ બહાર પાડ્યું

અને વિભાગીય તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી.કંપનીના જણાવ્યા અનુસાર, સ્થાનિક તપાસ કાયદાકીય અને નિષ્પક્ષ રીતે હાથ ધરવામાં આવી હતી અને દાવેદારને સ્થાનિક તપાસ દરમિયાન સુનાવણી અને બચાવની સંપૂર્ણ તક આપવામાં આવી હતી. સ્થાનિક તપાસના સમાપન પર, તપાસ અધિકારીએ પોતાનો અહેવાલ સુપરત કર્યો હતો જેમાં તેમણે અન્ય બાબતોની સાથે એવું માન્યું હતું કે અપરાધી સામેના આરોપો અને અપરાધો સાબિત થયા છે.શિસ્ત અને સક્ષમ સત્તામંડળે તપાસ અધિકારીની તપાસ અને તારણોના રેકૉર્ડને ધ્યાનમાં લીધા અને તપાસ અધિકારીના રેકૉર્ડ અને અહેવાલમાં ઉપલબ્ધ સામગ્રી તેમજ ગેરવર્તણૂકની પ્રકૃતિ અને ગંભીરતા અને દાવેદારના ભૂતકાળના રેકૉર્ડને ધ્યાનમાં લીધા પછી, કંપનીએ અભિપ્રાય આપ્યો કે દાવેદારને સેવામાં ચાલુ રાખવો તે કંપનીના હિતમાં નહીં હોય અને તેથી તેની સેવા ૦૮.૦૭.૧૯૮૮ ના આદેશ દ્વારા સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી.સમાપ્તિ આદેશ પ્રાપ્ત થયા પછી, દાવેદારએ નોટિસ (બી. આઈ. આર. અધિનિયમની કલમ ૪૨ (૪) હેઠળ) જારી કરી અને માંગ કરી કે તેને સેવામાં પુનઃસ્થાપિત કરવો જોઈએ.ત્યારબાદ, તેમણે ટી એપ્લિકેશન નં .૩૮૧/૧૯૮૮ દાખલ કરી અને આનુષંગિક લાભો સાથે સેવામાં પુનઃસ્થાપિત થવા માટે માંગણી કરી.

૮. વિદ્વાન મજૂર અદાલતે અરજીનો ચુકાદો આપ્યો અને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ ડોક્યુમેંટ્સ ધ્યાનમાં લીધા પછી, વિદ્વાન મજૂર અદાલત એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી કે દાવેદાર કંપની સામેના આરોપોને સ્થાપિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો અને સેવામાં પુનઃસ્થાપન માટેની તેની વિનંતીના સમર્થનમાં કોઈ તેનો કેસ સાબિત કરવામાં પણ નિષ્ફળ ગયો.આવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા પછી, વિદ્વાન મજૂર અદાલતે દાવેદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ટી અરજીને રદ કરવામાં આવી હતી.

૯. વિદ્વાન મજૂર અદાલતના ઉપરોક્ત નિર્ણયથી વ્યથિત અનુભવીને દાવેદારએ અપીલ નં .૯૯/૨૦૦૩ દાખલ કરીને ચુકાદાને અસફળ પડકાર્યો હતો.ઔદ્યોગિક અદાલતે અપીલ પર વિચારણા કરી હતી.ઔદ્યોગિક અદાલતે રૂ .૨૫,૦૦૦/- નું વળતર આપવાનું યોગ્ય માન્યું.તેથી, કોર્ટે ૨૮.૦૨.૨૦૦૬ તારીખનો ચુકાદો આપ્યો. મૂળ દાવેદાર ઔદ્યોગિક અદાલતના ઉપરોક્ત નિર્ણયથી અસંતુષ્ટ છે .આથી આ અરજી કરવામાં આવી છે.

૧૦. દાવેદારના વિદ્વાન વકીલ શ્રી મિશ્રાએ વિદ્વાન મજૂર અદાલત અને વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતના ચુકાદાને પડકાર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે બંને અદાલતો એ સમજવામાં નિષ્ફળ રહી છે કે દાવેદારએ કોઈ ગેરવર્તણૂક કરી નથી અને દાવેદારની સેવાને સમાપ્ત કરવાનું કોઈ વાજબી કારણ નથી. દાવેદારના વિદ્વાન વકીલ શ્રી મિશ્રાએ રજૂઆત કરી હતી કે આરોપપત્ર અનુસાર પણ, રંગના મિશ્રણમાં કથિત બેદરકારીને કારણે, પરિણામી મિશ્રણ ખામીયુક્ત હતું જેણે રંગનો શેડ બદલી નાખ્યો હતો જ્યારે કંપનીએ દાવેદાર સામે આ આધાર પર કાર્યવાહી કરી હતી કે દાવેદાર દ્વારા ફરજ બજાવવામાં બેદરકારીને કારણે, લગભગ ૧૨૦૦ ચોરસ મીટર કાપડ બગડી ગયું હતું જેના પરિણામે આર્થિક નુકસાન થયું હતું. મિ. મિશ્રા એ રજૂઆત કરી હતી કે ફરજમાં બેદરકારીના આરોપ માટે કોઈ વાજબીપણું નથી અને ઉપરોક્ત આરોપ અથવા તહેમત સાબિત થયો નથી અને તેથી, દાવેદારની સેવાને સમાપ્ત કરવા માટે કોઈ આધાર અથવા વાજબીપણું નથી.તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે જોકે વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે જોયું હતું કે દાવેદારનો રંગ/મિશ્રણને બગાડવાનો અથવા રંગની રીત નું પાલન ન કરવાનો કોઈ ઈરાદો નથી અને વિદ્વાન અદાલતે એવું પણ જોયું હતું કે દાવેદારએ વાસ્તવિક અને પ્રામાણિક ભૂલ કરી હતી અને

વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દાવેદારને રાહત આપવામાં નિષ્ફળ રહી હતી અને સેવામાં પુનઃસ્થાપન માટેના અરજદારના દાવાને નકારી કાઢવામાં ભૂલ કરી હતી અને તેથી, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતનો ચુકાદો પણ અન્યાયપૂર્ણ છે.દાવેદારના વિદ્વાન વકીલ શ્રી મિશ્રાએ રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન અદાલતે કંપનીને દાવેદારને યોગ્ય પાછલા વેતન સાથે પુનઃસ્થાપિત કરવાનો નિર્દેશ આપવો જોઈતો હતો.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન અદાલત એ હકીકત માનવમાં નિષ્ફળ ગઈ હતી કે કંપની દ્વારા લાદવામાં આવેલ દંડ અત્યંત કઠોર અને અન્યાયી અને મનસ્વી હતો અને તેને વિદ્વાન અદાલતે રદ કરવો જોઈતો હતો. આવી રજૂઆતો સાથે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી મિશ્રાએ રજૂઆત કરી હતી કે એવોર્ડને રદ કરી શકાય છે અને તેમાં યોગ્ય રીતે ફેરફાર કરી શકાય છે કારણ કે હાલમાં દાવેદાર નિવૃત્તિની ઉંમર વટાવી ચૂક્યો છે.

૧૧. દાવેદારની અરજીની રજૂઆતનો સામાવાળાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વિરોધ કરવામાં આવેલ. સામાવાળાના વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉપાધ્યાયે રજૂઆત કરી હતી કે દાવેદારનું કાર્ય ફરજ બજાવવામાં બેદરકારી એટલે કે ગંભીર પ્રકૃતિનું

ગેરવર્તણૂક છે અને તેથી, દાવેદાર સામે કાયદા અનુસાર કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ગેરવર્તણૂક માટે કાર્યવાહી કરતા પહેલા, કંપનીએ કારણદર્શક નોટિસ જારી કરી હતી અને દાવેદાર પાસેથી ખુલાસો માંગ્યો હતો.તેમનો ખુલાસો સંતોષકારક જણાયો ન હતો અને તેથી, આરોપપત્ર બહાર પાડવામાં આવ્યું હતું, જે પછી સ્થાનિક તપાસ કરવામાં આવી હતી.તપાસ અધિકારીએ અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો જેમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે દાવેદાર સામેના આરોપો અને તહેમત સાબિત થયા છે અને તેથી શિસ્ત સત્તાધિકારીએ પુરવાર થયેલ ગેરવર્તણૂક માટે દંડ ફટકાર્યો છે.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે તપાસની કાયદેસરતા વિવાદિત નથી અને તેથી, કંપની દ્વારા નિર્ધારિત દંડમાં દખલ કરવાના સમર્થનનો કોઈ આધાર નથી.વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉપાધ્યાયે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ (વિદ્વાન મજૂર અદાલત) અને વિદ્વાન અપીલ કોર્ટ (વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત) હકીકતના સહવર્તી તારણો પર પહોંચી ગયા છે અને તેથી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધાયેલા તથ્યોના તારણોમાં દખલ કરવાનો કોઈ આધાર નથી અને વિદ્વાન અપીલ કોર્ટ દ્વારા તેને પુષ્ટિ આપવામાં આવી છે. મિ. ઉપાધ્યાય કંપનીના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે માલિક પુરવાર થયેલા ગેરવર્તણૂકના સંદર્ભમાં દંડ લાદશે, ત્યારે વિદ્વાન અદાલત દંડની માત્રામાં દખલ કરવાનું વાજબી ઠેરવશે

નહીં, ખાસ કરીને જ્યારે તે સાબિત થતું નથી કે માલિક દ્વારા નક્કી કરાયેલ દંડની માત્રા આઘાતજનક રીતે અપ્રમાણસર હતી અને ભોગ બનવાનું જોખમ હતું.અરજદારના વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉપાધ્યાયે રજૂઆત કરી હતી કે દાવેદાર પીડિતતા ને સ્થાપિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને તેથી, વિદ્વાન મજૂર અદાલત અને વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતના ચુકાદાઓમાં દખલ કરવાનો કોઈ આધાર અથવા સમર્થન નથી. મિ.ઉપાધ્યાય કંપની ના વિદ્વાન વકીલશ્રી એ રજૂઆત કરી હતી કે બંને અદાલતો એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી છે કે તપાસ અધિકારી દ્વારા નોંધાયેલા તથ્યોના તારણો અનુચિત નથી અને તેથી, અરજીને ધ્યાનમાં લેવામાં ના આવે.

૧૨. મેં હરીફ પક્ષોની રજૂઆતો પર વિચાર કર્યો છે અને મેં વિદ્વાન મજૂર અદાલત અને વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતના ચુકાદાઓ અને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ અન્ય સામગ્રી પર પણ વિચાર કર્યો છે.

૧૩. અરજદાર અને સામાવાળા ના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા હરીફ રજૂઆતોમાંથી અને રેકૉર્ડમાંથી જે બહાર આવ્યું છે તે એ છે કે નોંધપત્ર ગેરવર્તણૂકના અનુસરણમાં હાલના અરજદાર સામે સ્થાનિક તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી.તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું હતું કે આરોપ અને આક્ષેપો સાબિત થયા છે.શિસ્ત સત્તાધિકારીએ તપાસ અધિકારીના તારણો પર આધાર રાખ્યો હતો અને હાલના અરજદારની સેવા સમાપ્ત કરી હતી. સામાવાળા કંપનીની ઉપરોક્ત કાર્યવાહીથી વ્યથિત થઈને, અરજદાર દાવેદારએ વિદ્વાન મજૂર અદાલત સમક્ષ કાર્યવાહી શરૂ કરી. વિદ્વાન અદાલત દ્વારા એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે દાવેદાર માલિક સામેના આક્ષેપો સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો. વિદ્વાન મજૂર કોર્ટને માલિક એટલે કે હાલના સામાવાળાના નિર્ણયમાં કોઈ અનિયમિતતા અથવા ગેરકાયદેસરતા જોવા મળી નહતી. પરિણામે, વિદ્વાન મજૂર અદાલતે હાલના અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીને ફગાવી દીધી હતી.અરજદારે અપીલ કોર્ટ સમક્ષ વિદ્વાન મજૂર અદાલતના ચુકાદાને પડકાર્યો હતો જેમાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા. ઔદ્યોગિક અદાલતે વિદ્વાન મજૂર અદાલત દ્વારા નોંધાયેલા તારણો સાથે સંમતિ દર્શાવી હતી, જો કે, આ આધાર

પર કે દાવેદારએ પ્રામાણિક ભૂલ કરી હતી અને તેનો કંપનીને નુકસાન પહોંચાડવાનો કોઈ ઇરાદો નહોતો, અપીલ અદાલતે દાવેદારને ઉચ્ચક રકમનું વળતર આપવાનું યોગ્ય માન્યું હતું.તેથી, વિદ્વાન મજૂર અદાલતના ચુકાદાની પુષ્ટિ કરતી વખતે, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે માલિકને ઉચ્ચક રકમ વળતર તરીકે રૂ.૨૫૦૦૦ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપ્યો.કામદાર ચુકાદાથી સંતુષ્ટ નથી. તેમણે આ અરજીમાં બંને નિર્ણયોને પડકાર્યા છે.

૧૪. જે આરોપપત્રના અનુસરણમાં તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી, તે આ અરજીના પરિશિષ્ટ એ (પાના - ૧૨) પર નોંધાયેલ છે.આરોપપત્ર વાંચીને બહાર આવે છે કે હાલના અરજદાર સામે એકમાત્ર આરોપ એ હતો કે તેણે પ્રમાણભૂત સૂત્ર અનુસાર રંગની રીત નો ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો અને તેણે ન્યૂરેપિડ જેટ મશીન પર ચાલતા લોટ નંબર ૧૩૩૨૨ માટે સાચી રીત લખી ન હતી, સામગ્રી ખામીયુક્ત હોવાનું બહાર આવ્યું હતું અને રંગનો શેડ જણાવ્યા પ્રમાણે અને જરૂરિયાત મુજબ ન હતો, જેના પરિણામે ૧૨૦૦ મીટરની ખામીયુક્ત સામગ્રી બની હતી.

૧૪.૧ આરોપપત્રના સાદા વાંચનમાંથી એ પણ બહાર આવે છે કે માલિકએ પણ એવો આરોપ મૂક્યો ન હતો કે કર્મચારીએ જાણીજોઈને ખોટી રંગની રીત નો ઉલ્લેખ કર્યો હતો જેના પરિણામે આ નુકસાન થયું હતું.

૧૪.૨ આરોપપત્રમાં આરોપોને કારણે એવી દલીલ કરવાનો અવકાશ છે કે રંગની રીત નો ઉલ્લેખ કરવામાં ભૂલ પ્રમાણિક અને વાસ્તવિક ભૂલ હતી, ઇરાદાપૂર્વકનું કૃત્ય નહીં.

૧૪.૩ અરજદારના વિદ્વાન વકીલશ્રી દ્વારા ચોક્કસપણે દલીલ કરવામાં આવી છે જેમાં તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ધ્યાન બહારની અને અજાણતાં ભૂલને કારણે, રીત લખવામાં ભૂલ થઈ હતી પરંતુ દાવેદારનો ક્યારેય કંપનીને કોઈ નુકસાન પહોંચાડવાનો ઇરાદો નહોતો અને તેથી સેવામાંથી સમાપ્તિ ના સ્વરૂપ માનો દંડ કઠોર અને અતિશય છે.

૧૫. આ સંદર્ભમાં, તપાસ અધિકારીના અહેવાલ/તારણોને ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે.

૧૬. તપાસ અધિકારીના તારણો વાંચીને એવું બહાર આવે છે કે તપાસ અધિકારી પણ એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા નથી કે કામદારે જાણીજોઈને ખોટી રંગની રીત /પદ્ધતિ નો ઉલ્લેખ કર્યો/લખ્યો છે.

૧૬.૧ તપાસ અધિકારીએ સ્વીકાર્યું છે અને જણાવ્યું છે કે ગેરસમજ અને જરૂરિયાતના ખોટા વાંચનને કારણે, રીત નો ઉલ્લેખ કરવામાં ભૂલ થઈ છે.તપાસ અધિકારીએ પણ શોધી કાઢ્યું ન હતું અને એવું માન્યું ન હતું કે કર્મચારીએ ઈરાદાપૂર્વક ખોટી રીતનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને દાવેદાર માલિકને નુકસાન અથવા નુકસાન પહોંચાડવાના હેતુથી કામ કરતો હતો.વાસ્તવમાં તપાસ અધિકારીએ એવો પણ ઉલ્લેખ કર્યો નથી કે દાવેદાર બેદરકારી માટે દોષિત છે.

૧૭. હાલના કેસમાં, વિદ્વાન મજૂર અદાલતે એ આધાર પર કાર્યવાહી કરી છે કે દાવેદારએ તપાસની કાયદેસરતા અને ઔચિત્ય સ્વીકાર્યું હતું.તે સંજોગોમાં, વિદ્વાન મજૂર અદાલતે પણ અવલોકન કર્યું હતું અને ચુકાદો આપ્યો હતો કે રંગકામ વિભાગને મોકલવામાં આવેલી સ્લિપમાં દાવેદાર દ્વારા ઉલ્લેખિત રંગની રીત ખોટી હતી તે હકીકત સાબિત અને સ્થાપિત થઈ ગઈ છે. વિદ્વાન મજૂર

અદાલતે એ હકીકતની પણ નોંધ લીધી છે કે સ્લિપમાં દાવેદાર દ્વારા ઉદ્દેખિત/લખાયેલ રંગની રીત સાચી નહોતી અને તેથી, તપાસ અધિકારીના તારણને અનુચિત ન કહી શકાય.

૧૮. વિદ્વાન મજૂર કોર્ટે એવું પણ નિરીક્ષણ કર્યું હતું કે જ્યારે તે સ્થાપિત થાય છે કે તપાસ કાનૂની અને ન્યાયી રીતે હાથ ધરવામાં આવી હતી અને તપાસ અધિકારીના તારણો અનુચિત નથી, ત્યારે મજૂર અદાલતે દંડ અંગેના માલિકના નિર્ણયમાં દખલ ન કરવી જોઈએ.આવા આધાર પર, વિદ્વાન મજૂર અદાલતે અરજીને ફગાવી દીધી હતી.

૧૯. કેસની હકીકતોમાં, ખાસ કરીને જ્યારે તપાસ અધિકારીના તારણો અનુચિત ન જણાય અને તે પણ સ્થાપિત થાય કે કાનૂની અને ન્યાયી તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી, ત્યારે વિદ્વાન મજૂર અદાલતના નિષ્કર્ષને ખામીયુક્ત ઠેરવી શકાય નહીં.

૨૦. વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતના નિર્ણય પરથી એવું જણાય છે કે વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે એ આધાર પર કાર્યવાહી કરી હતી કે મજૂર અદાલત એ

ધ્યાનમાં લેવામાં નિષ્ફળ રહી હતી કે આરોપપત્રમાં બેદરકારીનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હોવા છતાં, તપાસ અધિકારીએ તેના તારણોમાં, દાવો કરનારએ બેદરકારીથી કામ કર્યું હતું અને/અથવા તપાસ અધિકારીએ બેદરકારી સ્થાપિત થઈ હોવાનું માન્યું ન હતું.

૨૧. જો તપાસ અધિકારી દ્વારા નોંધાયેલા તારણોનો અર્થ એ થાય કે બેદરકારી અંગેના આરોપો સાબિત થાય છે, તો પણ વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા નોંધાયેલ હકીકત એ છે કે તપાસ અધિકારીના તારણો પરથી એવું બહાર આવતું નથી કે દાવેદારએ જાણીજોઈને કામ કર્યું હતું અને તેનો ઈરાદો માલિકને નુકસાન પહોંચાડવાનો અથવા હાનિ પહોંચાડવાનો હતો અને રંગની રીત નો ઉલ્લેખ કરવામાં થયેલી ભૂલ વાસ્તવિક, પ્રામાણિક અને અજાણતા ભૂલ હતી, જેમાં માલિકને હાનિ અથવા નુકસાન પહોંચાડવાનો કોઈ ઈરાદો ન હતો, તેને અવગણી શકાય નહીં.

૨૨. આ સંદર્ભમાં, એ નોંધવું અયોગ્ય રહેશે નહીં કે વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે લાગુ સ્થાયી આદેશ હેઠળની જોગવાઈને ધ્યાનમાં લીધી છે, જે શિસ્ત અધિકારી દ્વારા આરોપ લગાવવા અને સ્થાનિક તપાસ હાથ ધરવાના હેતુથી લાગુ કરવામાં

આવી હતી. વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે નોંધ્યું હતું કે લાગુ પડતા સ્થાયી આદેશોની કલમ ૨૧ (એલ), (એમ) અને (પી) હેઠળ જોગવાઈનો ઉપયોગ કરીને આરોપપત્ર બહાર પાડવામાં આવ્યું હતું. જ્યારે ઉપરોક્ત જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લેવામાં આવે છે ત્યારે તે બહાર આવે છે કે કલમ ૨૧ (૧) ફરજની કામગીરીમાં રોજીંદી બેદરકારી અને અવગણનાને ધ્યાનમાં લે છે જ્યારે કલમ ૨૧ (પી) ના અવલોકન મુજબ કંપનીની સંપત્તિ અથવા કંપનીના કોઈપણ કાર્યને ઇરાદાપૂર્વક નુકસાન પહોંચાડવું .

૨૩. તે ઉચિત છે કે હાલના કિસ્સામાં તે કંપનીનો આરોપ પણ ન હતો કે દાવેદારને તેની ફરજો નિભાવવામાં બેદરકારી અથવા ફરજમાં બેદરકારીની આદત હતી. નિર્ધિવાદપણે કથિત ઘટના દાવેદારના કાર્યકાળ દરમિયાનની પ્રથમ ઘટના હતી. તેથી, અરજદારના કિસ્સામાં કલમ (૧) ને લાગુ કરવામાં આવશે નહીં.

૨૪. તે પણ ઉચિત છે કે સ્થાયી આદેશની કલમ ૨૧ (પી) હેઠળની ઉપરોક્ત ચોક્કસ જોગવાઈને ધ્યાનમાં રાખીને વિદ્વાન અપીલ અદાલત (વિદ્વાન

ઔદ્યોગિક અદાલત) ઇરાદો સ્થાપિત થયો હતો કે નહીં તેની તપાસ કરવા માટે આગળ વધી હતી.

રૂપ. આ ગણતરી પર એ નોંધવું અને ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી છે કે કલમ પોતે ખાસ કરીને "ઇરાદાપૂર્વક" અભિવ્યક્તિનો ઉપયોગ કરે છે.તેથી કલમ ૨૧ (પી) હેઠળ આરોપને ઘર સુધી પહોંચાડવા માટે "નુકસાન પહોંચાડવાના હેતુ" નો પુરાવો જરૂરી છે.જો "ઇરાદો" એટલે કે નુકસાન પહોંચાડવાનો ઇરાદો સાબિત ન થાય અને/અથવા જો તે સાબિત ન થાય કે નુકસાન ઇરાદાપૂર્વક થયું હતું તો કામદારને કલમ ૨૧ (પી) હેઠળ ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવી શકાતો નથી.તે સુસંગત છે કે જ્યાં સેવા નિયમન અને/અથવા સ્થાયી હુકમની કલમ જે "હેતુ" ને ધ્યાનમાં લે છે, જ્યાં સુધી "ઇરાદો" સ્થાપિત ન થાય ત્યાં સુધી આરોપને "સાબિત" તરીકે રાખી શકાતો નથી.જો "ઇરાદો " ના સંદર્ભમાં પુરાવાની ગેરહાજરીમાં એવું માનવામાં આવે કે કલમ અથવા નિયમન હેઠળનો આરોપ સાબિત થાય છે, તો તે કંપનીને નુકસાન પહોંચાડવાનો અથવા મિલકતને બિનજરૂરી અને નકામી નુકસાન પહોંચાડવાનો ઇરાદો ધરાવતી મહત્વપૂર્ણ જરૂરિયાતને પ્રસ્તુત કરવા સમાન હશે અને આવા કિસ્સામાં, અદાલતને એવું માનવા માટે મજબૂર કરવામાં આવશે કે તે તારણ ખોટી અને અન્યાયી છે, જો

અનુચિતન હોય તો.તેથી, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે આ ઢ્રષ્ટિકોણથી કેસની તપાસ કરી.

૨૬. આ પ્રક્રિયામાં વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતને જોવા મળ્યું હતું કે આ વિચારધીન ઘટના દાવેદારના કાર્યકાળની પ્રથમ ઘટના હતી અને દાવેદારના કાર્યકાળમાં કોઈ આના જેવી અથવા અન્ય ગેરવર્તણૂકનો ભૂતકાળનો ઇતિહાસ નથી અને તેથી કલમ ૨૧ (૧) લાગુ થશે નહીં અને જ્યાં સુધી કલમ ૨૧ (પી) નો સંબંધ છે, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે જોયું હતું હતું કે "ઈરાદો" સાબિત થયો ન હતો અને તપાસ અધિકારી પણ એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા ન હતા કે દાવેદારએ "ઈરાદાપૂર્વક નુકસાન પહોંચાડ્યું હતું".

૨૭. આ સંદર્ભમાં નવીનચંદ્ર શાકેરચંદ શાહ વિરુદ્ધ અમદાવાદ સહકારી મંડળીના કેસમાં આ અદાલતની ખંડપીઠે આપેલા નિરીક્ષણને ધ્યાનમાં લેવું યોગ્ય રહેશે.ડિપાર્ટમેન્ટ સ્ટોર્સ લિમિટેડ, ૧૯૭૮ જીએલઆર ૧૦૮.

“૧૧. જ્યારે કોઈ રેકૉર્ડ જુએ છે ત્યારે પ્રથમ પાસું જે ખલેલ પહોંચાડે છે, તે એ છે કે શું જે આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો તે

ગેરવર્તણૂક ,ઘોર ગેરવર્તણૂક કરતાં ઓછી હતી કે નહીં હતી.આ
ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ છે કારણ કે શિસ્તના નામે માલિક કર્મચારીને
બહાર કાઢવા માટે ગેરવર્તણૂક તરીકે કંઈપણ શૈલી થી સ્ટ્રોને
પકડવા માટે નથી.જો કોઈ પણ બાબત ગેરવર્તણૂક હોવાનો
આરોપ લગાવી શકાય, તો વિવિધ મજૂર કાયદાઓ દ્વારા
કર્મચારીઓને આપવામાં આવતું રક્ષણ માત્ર મિથ્યા જ નહીં પણ
ભ્રામક પણ હશે.અરજદાર સામે આરોપ હતો કે તે બે ફરજોના
પ્રભારી સહાયક હતા, એટલે કે, જે વ્યક્તિ ખાધાન ખરીદવા આવે
છે તેના માટે બિલ તૈયાર કરવું અને બિલ તૈયાર કર્યા પછી ગ્રાહક
દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા અનાજનું વજન કરવું.તે એક સ્વીકૃત
સ્થિતિ છે કે જે ઘટના પર ગેરવર્તણૂકનો આરોપ જોવા મળે છે તે
સાંજે બની હતી.અરજદારે ૧૦ કિલો ઘઉંનું વેચાણ દર્શાવતું બિલ
તૈયાર કર્યું હતું.એવું સ્વીકારવામાં આવે છે કે આ ગ્રાહક જે ઘઉં
ખરીદવા આવ્યો હતો તે અરજદારને જાણતો ન હતો અથવા તે
અરજદાર સાથે સંબંધિત ન હતો અથવા અરજદારને તેનામાં કોઈ
પણ રીતે રસ નહોતો.હકીકતમાં રસપ્રદ રીતે તપાસમાં આ ગ્રાહકનું

નામ જાહેર કરવામાં આવ્યું નથી અથવા ખુલ્લુ પાડવામાં આવ્યું નથી.તેને સાક્ષી તરીકે બોલાવવામાં આવ્યો નથી.તેની અને અરજદાર વચ્ચે કોઈ સંબંધ સ્થાપિત કરવાનો કોઈ પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો નથી.એવું સહેજ પણ સૂચન નથી કે અરજદાર ગ્રાહકને ફરજ પાડવા માંગતો હતો અથવા તે ગ્રાહકને ૫ કિલો વધુ ઘઉં આપીને પોતાના માટે કોઈ ખોટો લાભ મેળવવા તરફ વળતો હતો.તેમાં સહેજ પણ સૂચન નથી.હકીકતમાં એકવાર ગ્રાહકનું નામ જાહેર કરવામાં ન આવે અને તેને બોલાવવામાં ન આવે અને તેની અને અરજદાર વચ્ચે કોઈ સંબંધ સ્થાપિત કરવાનો કોઈ પ્રયાસ કરવામાં ન આવે, તો આવો આરોપ ક્યારેય ન લગાડી શક્યો હોત.તેથી, રેકૉર્ડ પર, અરજદારે એક અજાણી વ્યક્તિને બિલ બનાવીને ૧૦ કિલો ઘઉં વેચ્યા હોવાનું દર્શાવવામાં આવ્યું છે.બિલ તૈયાર કર્યા પછી જ્યારે અરજદારે ઘઉંનું વજન કરવાનું શરૂ કર્યું, ત્યારે એવું લાગે છે કે તેણે ૧૫ કિલો વજન મૂક્યું હતું. તેથી, જો ભૂલ ન મળી હોત, તો અરજદારે તે ગ્રાહકને ૧૫ કિલો ઘઉં આપ્યા હોત. પ્રશ્ન એ છે કે સમગ્ર બાબતને કયા તબક્કે શરૂ કરવામાં આવી હતી અને આ સંબંધમાં ખાધાના વિભાગના પ્રભારી

શ્રી થરકડા દ્વારા ટૂંક સમયમાં કરવામાં આવેલી પ્રથમ ફરિયાદ કદાચ સમગ્ર સત્યને પ્રગટ કરે છે.શ્રી ઠક્કરડા એકસીબીટ -૧૦ માં કહે છે કે ગ્રાહકને વેચવામાં આવેલા ૧૦ કિલો ઘઉંનું બિલ લખ્યા પછી, જ્યારે તે ઘઉંનું વજન કરી રહ્યો હતો, ત્યારે શ્રી ઠક્કરડા અને અનિલબેને સમયસર ઘઉંનું પ્રમાણ જોયું અને ઘઉં સ્કેલ પરથી ગ્રાહકની હેન્ડબેગમાં જાય તે પહેલાં અરજદારને રોકવામાં આવ્યો. તેથી, ઘઉં ક્યારેય ગ્રાહકને સોંપવામાં આવ્યા ન હતા. ઘઉં હજુ પણ માલિકની મિલકત રહી હતી.તે હજુ પણ સ્કેલમાં હતું.તે પહેલાં એનિલબેન અને ઠક્કરડા બંનેએ ધ્યાન દોર્યું હતું કે ઘઉં જે ખરીદવામાં આવ્યું હતું તેના કરતા વધારે હતું અને સ્કેલમાંથી ૪૫ કિલો શણની થેલીમાં પરત કરવામાં આવ્યા હતા જેમાંથી ઘઉં લેવામાં આવ્યા હતા.આ પ્રારંભિક આરોપ છે.બે બાબતો નોંધવા જેવી છે.ઉડેસિંગનો સહેજ પણ સંદર્ભ નથી, જે આ ભાગનો ખલનાયક હોવાનું જણાય છે, જેણે પછીથી પોતાની જાતને દાખલ કરી લીધી છે અને આ સામાન્ય સંભવિત ભૂલને સૌથી ઘોર ગુના તરીકે અલગ રંગ આપ્યો છે.તે સમયે ઉડેસિંગ હાજર હોવાનો સહેજ પણ ઉલ્લેખ નથી.એક્સ્ટમાં સહેજ પણ સંદર્ભ નથી. ૧૦ કે

ઉકેસિંગે ક્યારેય શું થઈ રહ્યું હતું તે તરફ કોઈનું ધ્યાન દોર્યું. આંક -

૧૦ માં એવું સૂચવવામાં આવતું નથી કે ઘઉં ક્યારેય ગ્રાહકની કપડાની હેન્ડબેગમાં ગયો હોય.ઘઉં સ્કેલમાં હતું અને ગ્રાહકની હેન્ડબેગમાં જથ્થો મૂકવામાં આવે તે પહેલાં ૫ કિલો બહાર કાઢવામાં આવ્યા હતા.આ ઘટના જોનાર બે વ્યક્તિઓ, ઠક્કરડા અને એન્ટીબેને દરમિયાનગીરી કરી હતી અને અરજદારનું ધ્યાન દોર્યું હતું કે ઘઉંનો જથ્થો વેચવામાં આવે છે તેના કરતા વધારે

છે.અને આંક- ૧૦ પ્રમાણે ભૂલથી અરજદાર ગ્રાહકને ૫ કિલો વધુ ઘઉં આપે તેવી શક્યતા હતી અને તેનાથી માલિકને નુકસાન થયું હોત.જેમણે આ ઘટનાના સાક્ષી બન્યા હતા અને તેમની સામે આખું ચિત્ર રાખ્યું હતું અથવા આ ઘટનાને ભૂલ તરીકે વર્ણવી હતી.ભૂલ પણ એક ત્રુટિ છે.તેમાં કોઈ બેદરકારી નથી.કોઈ

દુર્ભાવના દર્શાવવામાં આવતી નથી.સ્પષ્ટ આકસ્મિક ભૂલનું વર્ણન

આંક-10 માં કરવામાં આવ્યું છે. જે ફરિયાદ છે.શું કોઈએ આ

ઘટનાની નોંધ લેવી જોઈએ સિવાય કે એવું કહેવામાં આવે કે

હાલના માલિક સાથે સેવા આપતો માણસ સહેજ પણ ભૂલ ન કરે

તેટલું સંપૂર્ણ રીતે નિશ્ચિત હોવું જોઈએ અને કર્મચારીની કાર્યક્ષમતા ૧૦૦ ટકા હોવી જોઈએ.આ સિવાય તે વાહિયાત હોવાથી, માનવીય રીતે તે બુદ્ધિગમ્ય નથી.એક ક્ષણ માટે એવું સૂચન કરવામાં આવ્યું નથી કે બધી ભૂલોને ભૂલ તરીકે સરળતાથી અવગણવી જોઈએ.જે ભૂલ ગંભીર અથવા અપમાનજનક પરિણામો તરફ દોરી જાય છે તેને બેદરકારી તરીકે વર્ગીકૃત કરી શકાય છે અને તે માત્ર ત્યારે જ ગંભીર હોઈ શકે છે જો દોષનું પ્રમાણ ખૂબ ઊંચું હોય.જો દરેક ભૂલ બેદરકારી હોય, તો કોઈની પાસે ક્યારેય "ભૂલ" શબ્દ નહીં હોય પરંતુ તેને બદલે તે હંમેશા "બેદરકારી" શબ્દ હશે.અને આ ભૂલ જુઓ.તેને કથિત ભૂલ તરીકે ગણવામાં આવે છે.તેને ભૂલ તરીકે શૈલીબદ્ધ કરવામાં આવે છે.તેને શુદ્ધ બુદ્ધિ પૂર્વકનું માનવામાં આવે છે.એવું સૂચન કરવામાં આવતું નથી કે અરજદાર પાસે ખોટી રીતે મેળવેલા લાભને વહેંચવા માટે રમતમાં કોઈ પાઈ હતી જે ભૂલ જાહેર કરવામાં ન આવી હોત તો દાવો કરવામાં આવ્યો ન હોત.જો અરજદાર ખાધાન્નના વજનનો હવાલો

સંભાળતા તોલકરનાર હોય અને જે ખરીદવામાં આવે છે તેના કરતાં વધુ આપે છે અને તે શોધી શકાતું નથી અને જો તેનું પુનરાવર્તન કરવામાં આવે, તો કોઈ કહી શકે છે કે તે રીઢો બેદરકાર છે.પરંતુ એક ઘટના, તેવા પ્રકારની પ્રથમ ઘટના, કારણ કે મજૂર અદાલત કહે છે કે અરજદારનો રેકૉર્ડ સ્વચ્છ છે, અને શ્રી નાનાવતીએ એવું સૂચવવાનો પ્રયાસ કર્યો ન હતો કે ભૂતકાળમાં આ અરજદારે દોઢ વર્ષ સુધી સેવા આપી હતી, તેમણે તેમની ફરજો નિભાવવામાં સહેજ પણ ભૂલ કરી હતી, તે ધોર બેદરકારી કરતા ઘણી ઓછી બેદરકારી હોઈ શકે. એ હકીકતનો નિષ્કર્ષ કાઢવો આવશ્યક છે કે મેનેજર જે તપાસ કરનાર છે તે સ્થાયી આદેશ રૂઝની કલમ (૬) ની જોગવાઈથી વાકેફ હોવો જોઈએ, જેમાં જરૂરી છે કે બરતરફીની સજા આપતા પહેલા કામદારના સમગ્ર રેકૉર્ડની તપાસ થવી જોઈએ અને જો કે રેકૉર્ડ દર્શાવે છે કે તે સ્થાયી આદેશોની જરૂરિયાતો અને જોગવાઈઓથી બેધ્યાન છે,તો પણ સામાન્ય ધારણા એ છે કે તે સંબંધિત જોગવાઈઓ જાણે છે અને સામાન્ય રીતે તેનું પાલન કરશે.તેણે તેની તપાસ કરવી જોઈએ

અને તેમ છતાં તે એમ નથી કહેતો કે આ અરજદાર ભૂતકાળમાં તેની ફરજો નિભાવવામાં સહેજ પણ બેદરકારી બદલ દોષિત હતો. તાત્કાલિક ઉપરી અધિકારીઓ અથવા સહકાર્યકરો, જે પણ રીતે આપણે જોઈએ, થાકડા અને એન્ટિબેને ઘટના પછી તરત જ આ ઘટનાને અરજદાર દ્વારા કરવામાં આવેલી ભૂલ તરીકે વર્ણવી હતી. હવે પરિણામોની માત્રા જુઓ કારણ કે શ્રી નાનાવતીએ પરિણામો કેટલા ભયાનક છે તે બતાવવા માટે એક કે બે અધિકારીઓ પર આધાર રાખ્યો છે. માલિકને નુકસાન રૂ. ૮-૫૦

પૈસા. જો ખામી સમયસર મળી ન હતી અને માલ માલિકની સંસ્થામાંથી બહાર ગયો હતો. શું તેને ગંભીર અથવા ભરપાઈ ન કરી શકાય તેવા અથવા તો અત્યાચારી અથવા ખૂબ જ હાનિકારક પરિણામો હોવાનું કહી શકાય? જો કે નોંધવા જેવી બાબત એ છે કે એક પાઈનું પણ નુકસાન થયું નથી. ભૂલના ગંભીર પરિણામો આવી શકે છે તે રજૂઆતના સમર્થનમાં કલ્યાણી વિ. એર ફ્રાન્સ, કલકત્તા (૧૯૬૩ | L. L. J. ૬૭૯) માં નિર્ભરતા મૂકવામાં આવી હતી. લોડશીટ અને બેલેન્સ ચાર્ટની તપાસ કરતી વખતે કર્મચારી દ્વારા બે ભૂલો કરવામાં આવી હતી અને બચાવમાં એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે કેટલાક અન્ય લોકો પણ લોડશીટ અને બેલેન્સ

ચાર્ટની તપાસ કરી રહ્યા હતા.એવું જાણવા મળ્યું હતું કે તે કિસ્સામાં કામદાર દ્વારા કરવામાં આવેલી ભૂલો વિમાનને સંભવિત અકસ્માત અને માનવ જીવનની સંભવિત ખોટ સાથે સંકળાયેલી ગંભીર હતી.હવે જ્યાં સુધી આપણે ૫ કિલો ઘઉંને કરોડો રૂપિયામાં ચાલતા વિમાનના મૂલ્ય અથવા અમૂલ્ય માનવ જીવન સાથે સરખાવતા નથી, ત્યાં સુધી આ નિર્ણયના ગુણોત્તરથી આગળ વધવું શક્ય નથી.

૧૨. એક ફાઇ માટે એવું સૂચન કરવામાં આવ્યું નથી કે માલિકએ એવા કર્મચારીને સહન કરવું જોઈએ કે જે કામમાં બેદરકાર અથવા ફરજો નિભાવવામાં જે માલિકને નુકસાન પહોંચાડે છે.પરંતુ જો કોઈ સંભવિત ભૂલને ધોર બેદરકારી તરીકે વર્ણવવામાં આવે, જેથી તેને બરતરફીમાં પરિણમી શકાય, તો "ધોર" શબ્દ અર્થહીન થશે.બેદરકારીને ધોર વિશેષણના ઉપયોગ દ્વારા લાયક ઠેરવવામાં આવે છે.જ્યારે કૃત્ય અથવા ચૂકના સંભવિત પરિણામોથી બેદરકારીનું અનુમાન કરવામાં આવે છે, ત્યારે પરિણામ એવું હોવું જોઈએ કે જે ભરપાઈ ન કરી શકાય અથવા પરિણામી નુકસાન એટલું ભારે હોવું જોઈએ કે દોષિતતાનું પ્રમાણ ખૂબ ઊંચું હશે.શ્રી

નાનાવતીએ સમજદારીપૂર્વક "રીઢો બેદરકારી" નો આરોપ ટાવ્યો
 કારણ કે જ્યાં સુધી ત્રણ વાર પુનરાવર્તન ન થાય ત્યાં સુધી તે
 આરોપનો વિષય ન હોઈ શકે. ધોર બેદરકારીનો આશરો લઈને
 તેમણે માત્ર બેદરકારી ટાળી હતી કારણ કે આ પ્રથમ ઘટના
 હતી. જો તે આગ્રહ કરે કે તે રીઢો બેદરકારી હતો, તો તે અદાલતની
 બહાર હતો કારણ કે તે બતાવી શક્યો ન હતો કે તેનું ત્રણ વખત
 પુનરાવર્તન કરવામાં આવ્યું છે અને તે જ સ્થાયી આદેશની માંગ
 છે. તેથી, ધોર બેદરકારીનો આશરો લેતા, તેઓ ઈચ્છે છે કે આપણે
 એવું માનીએ કે આ સંભવિત નુકસાન થયું ન હતું, જેમ કે આ
 અરજદારને ધોર બેદરકારી માટે દોષી ઠેરવવા. તેઓ સાચા છે જ્યારે
 તેમણે કહ્યું હતું કે બેદરકારીના તમામ બનાવોને માત્ર ભૂલો તરીકે
 નકારી ન શકાય. ભૂલ બેદરકારીનું સૂચક હોઈ શકે છે અને
 દોષિતતાનું પ્રમાણ બેદરકારીની ગંભીરતાને સૂચવી શકે
 છે. બેદરકારી ઘણીવાર ઈરાદાપૂર્વકની દુષ્ટતા કરતાં વધુ નુકસાન
 પહોંચાડી શકે છે. સંત્રી જે પોતાની ચોકી પર સૂઈ જાય છે અને
 દુશ્મનને પસાર થવા દે છે તેના ઉત્તમ ઉદાહરણને બાજુએ મૂકીને,
 એવા અન્ય વધુ પરિચિત ઉદાહરણો છે કે જેમાં કોમ્પોઝિટર જે
 બેદરકારીપૂર્વક પ્રશ્નપત્રમાં માઈનસ સાઈનને બદલે પ્લસ સાઈન
 મૂકે છે તે અસંખ્ય પરીક્ષણોમાં નિષ્ફળ થઈ શકે છે; હોસ્પિટલ

અથવા રસાયણશાસ્ત્રીઓની દુકાનમાં કોમ્પાઉન્ડર જે મિશ્રણ
અથવા અન્ય દવાઓ બેદરકારીપૂર્વક બનાવે છે તે ઘણા મૃત્યુઓનું
કારણ બની શકે છે; એરપોર્ટ પરનો માણસ જે વિમાનમાં રેડવામાં
આવેલા પેટ્રોલને કાળજીપૂર્વક ફિલ્ટર કરતો નથી તે તેને કેશ કરી
શકે છે; રેલવે કર્મચારી જે બિંદુને કાળજીપૂર્વક સેટ કરતો નથી તે
આગળજતા અથડામણનું કારણ બની શકે છે.ખોટી સહાનુભૂતિ
એક મોટી દુષ્ટતા હોઈ શકે છે.રોયલ પ્રિન્ટિંગ વર્ક્સ વિ. ઔદ્યોગિક
ટ્રિબ્યુનલ, મદ્રાસ, [૧૯૫૯ (૨) એલ. એલ. જે. ૬૧૯].

૧૪. આપણે નક્કી કરેલા કેસમાંથી એક પાન લઈ શકીએ
છીએ.આંધ્ર સાયન્ટિફિક કંપની વિ. શેષાગિરિરાવ, એ. આઈ.

આર. ૧૯૬૭ એસ. સી. ૪૦૮ માં, ગેરવર્તણૂકનો આરોપ રીઢા
બેદરકારીનો હતો કારણ કે વસ્તુઓને ક્રમમાં ગોઠવવાનું અને
લેબલ લગાવવાનું કામ નિર્ધારિત સમય દરમિયાન પૂર્ણ થયું ન
હતું.સર્વોચ્ચ અદાલતે પોતાને એક પ્રશ્ન પૂછ્યો હતો કે શું હકીકતો
પર કર્મચારીને રીઢો બેદરકારી માટે દોષિત ઠેરવી શકાય છે અને
એવું માન્યું હતું કે કામદારને જે કૃત્યો માટે દોષિત ઠેરવવામાં
આવ્યો છે તે રીઢો બેદરકારી સમાન નથી અને એવું માન્યું હતું કે

કામદારને જે કૃત્યો માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો છે તે કામની રીઢો બેદરકારી સમાન નથી. સેવાની શરતોમાં સંબંધિત કલમ જરૂરી છે કે કોઈ વ્યક્તિને રીઢો બેદરકારી માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવે તે પહેલાં તે બતાવવું પડશે કે તે ઘણા પ્રસંગોએ બેદરકારી માટે દોષિત છે જેથી તે બતાવવામાં આવે કે આ તેની આદત છે. તે એક હકીકત તરીકે મળી આવી હતી કે બેદરકારી એક સમયગાળાની હતી પરંતુ તેને બેદરકારીની એક ઘટના તરીકે ગણવામાં આવી હતી અને એવું જોવા મળ્યું હતું કે ઘણા મહિનાઓ સુધી બેદરકારી ચાલુ રહી તે હકીકત તેને રીઢો બેદરકારી નથી બનાવતી.

૧૫. શ્રી નાણાવટી આપણી સામે બુદ્ધિપૂર્વક અને કુશળતાપૂર્વક રજૂ કરી શકે તેવા દરેક દષ્ટાંતને લઈને અને તેની સરખામણી હાલના ઉદાહરણ સાથે કરે છે જેથી તેમની રજૂઆતને સમર્થન મળે કે આ ઘોર બેદરકારીનો કેસ છે, જો આપણે ક્યારેય તેની સાથે સંમત થઈશું, તો તે ભાષા સાથે હિંસા કરવા સમાન હશે." " "ઘોર" "શબ્દને દૂર કરો અને રૂ". ૮. ૫૦ નું શક્ય નુકસાન ને વાંચો જે બન્યું ન હતું અને આરોપનું તુરંત સ્વરૂપ ખુલ્લું પડી જશે. તે હકીકત છે કે આપણે માત્ર હકીકતો વગરની ભાષાને સ્વીકારી શકતા

નથી. તે હકીકત છે જેની ભાષાને જાણ કરવી આવશ્યક છે.હકીકતોને યોગ્ય ભાષા દ્વારા વર્ણવવી જોઈએ નહીં કે એકવાર આપણી પાસે ભાષા હોય, તો હકીકતોને ભાષાને અનુરૂપ બનાવી શકાય.તે સહન કરી શકાય તેમ નથી.આ પાસાની ચર્ચા કરતી વખતે આપણે ધારીએ છીએ કે માલિકનો અભિગમ વાજબી હતો.તેઓ કદાચ માનતા હતા કે એવું નુકસાન થવાની સંભાવના છે જે અન્ય બે ખૂબ જ સાવચેતીભર્યા કર્મચારીઓ ઠક્કરડા અને ભાનુબેનના સાવચેતીભર્યા હસ્તક્ષેપને કારણે થયું ન હતું અને તેમ છતાં જ્યાં સુધી હાલના અરજદારની વાત છે, તેમને ભારે દંડ સાથે મુલાકાત લેવી જોઈએ કારણ કે દરેક કર્મચારીને ગભરાટમાં રાખવામાં આવી શકે કારણ કે કોઈ પણ નુકસાન ન થાય પરંતુ નુકસાન થવાની સંભાવના હોય તો તે નોકરીમાંથી બહાર ફેંકી દેવામાં આવશે જ્યાં પગાર નજીવી ન હોય તો પણ ઓછામાં ઓછો હશે. "

૨૮. જ્યારે પુરાવાઓની જરૂરિયાત અને "હેતુ" અને બેદરકારીના સંદર્ભમાં વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતના તારણો અને નિષ્કર્ષની તપાસ કરવામાં આવે છે ત્યારે તે બહાર આવે છે કે ઉપરોક્ત પાસાઓ સાબિત થયા નથી અને વિદ્વાન

ઔધોગિક અદાલત (અથવા તપાસ અધિકારી સમક્ષ પણ) સમક્ષ રેકૉર્ડ પર કોઈ સામગ્રી ન હતી જેના સંદર્ભમાં એવું કહી શકાય કે નુકસાન પહોંચાડવાનો "ઈરાદો" સાબિત થયો હતો.વિદ્વાન ઔધોગિક અદાલતે એવું માનવાનું સાચું છે કે તપાસ અધિકારીએ પણ એવું માન્યું નથી કે બેદરકારી સાબિત થઈ છે અને/અથવા દાવેદારની બેદરકારી સ્થાપિત થઈ છે.આ સંજોગોમાં, વિદ્વાન ઔધોગિક અદાલતના તારણો અને અંતિમ નિષ્કર્ષને ભૂલભરેલા ઠેરવી શકાય નહીં.

૨૯. માલિકએ તારણો, અવલોકનો અને નિષ્કર્ષ અને/અથવા ઔધોગિક અદાલતના નિર્ણયને પડકાર્યો નથી.આમ માલિકએ વિદ્વાન ઔધોગિક અદાલત દ્વારા કહેવાતા નિરીક્ષણ, તારણો અને નિષ્કર્ષને ન્યાયી, સાચા અને વાજબી તરીકે સ્વીકાર્યા છે.કામદારોએ પણ વિધવાન ઔધોગિક અદાલતના અવલોકનો અને તારણોને પડકાર્યા નથી.આમ, યોગ્ય દંડ અથવા યોગ્ય રાહત સંબંધિત મુદ્દાની તપાસ કરતી વખતે ઉપરોક્ત તારણને ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ.

૩૦. આ નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા પછી, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે રાહત માં ફેરફાર કરવા માટે આગળ કાર્યવાહી કરી. વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી હતી કે ઉચ્ચક વળતર ન્યાયી અને યોગ્ય રાહત થશે .

૩૧. ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા ઉપરોક્ત તારણના સંદર્ભમાં , જેનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો નથી અને માલિક દ્વારા પણ પડકારવામાં આવ્યો નથી, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા ઉપરોક્ત નિર્ણય એટલે કે ઉચ્ચક વળતર ચૂકવવાનો નિર્દેશ ન્યાયી અને યોગ્ય રાહત હશે, તેને દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં.

૩૨. વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે ન્યાયી, ન્યાયસંગત અને વાજબી તારણો નોંધ્યા છે કે ઉચ્ચક વળતરનો એવોર્ડ એ આ કેસની હકીકતોમાં ન્યાયી અને યોગ્ય રાહત હશે.તે હદ સુધી, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતનો નિર્ણય સાચો અને ન્યાયી છે અને તેમાં ખલેલ પહોંચાડવી યોગ્ય નથી.

૩૩. આ નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા પછી, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતે ઉચ્ચક રકમ વળતર તરીકે રૂ .૨૫,૦૦૦/નો ચુકાદો આપ્યો.

૩૪. આ તે મુદ્દો છે જ્યાં દાવેદાર એટલે કે હાલના અરજદારને તકરાર છે.

૩૫. જ્યારે અરજદારે અરજી દાખલ કરી હતી, ત્યારે તેમણે માંગ કરી હતી કે જ્યારે વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચે કે તેમનો કંપનીને નુકસાન પહોંચાડવાનો કોઈ ઇરાદો નહતો અને તે ભૂલ વાસ્તવિક, નિષ્કપટ અને અજાણતાં ભૂલ હતી, ત્યારે યોગ્ય દરે પુનઃસ્થાપન અને બેકવેજની રાહતને નકારી કાઢવાનું કોઈ વાજબી કારણ નથી.

૩૬. સમય જતાં, પુનઃસ્થાપનની માંગ ટકી શકતી નથી કારણ કે હવે દાવેદાર નિવૃત્તિની ઉંમરને વટાવી ગયો છે.

૩૭. તેથી, આ અદાલત સમક્ષ વિચારણા માટે જે એકમાત્ર મુદ્દો બાકી છે તે એ છે કે શું આ અદાલતે એવું માનવું જોઈએ કે ઉચ્ચક વળતરની માત્રા ન્યાયી અને વાજબી છે અથવા ઉપરોક્ત માત્રા વધારવાને પાત્ર છે.

૩૮. એવું નોંધવામાં આવે છે કે જ્યારે સમવાળા કંપનીએ દાવેદારની સેવાઓ સમાપ્ત કરી ત્યારે તે લગભગ ૩૬ વર્ષનો હતો અને કંપનીમાં જુનિયર સહાયક

તરીકે કાર્યરત હતો.તેમણે કંપની સાથે ૩ વર્ષ સુધી કામ કર્યું હતું અને તેમની ભૂતકાળની સેવાનો રેકૉર્ડ નિષ્કલંક હતો.એવું પણ નોંધવામાં આવ્યું છે કે તેના વર્તન વિશે અથવા તેની યોગ્યતા અને કાર્યક્ષમતા વિશે કોઈ ફરિયાદ નહોતી.તેમના પ્રદર્શનને ધ્યાનમાં લીધા પછી, ફેબ્રુઆરી, ૧૯૮૭માં તેમની સેવાની પુષ્ટિ કરવામાં આવી હતી અને એપ્રિલ, ૧૯૮૮માં તેમની સેવા સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી.પ્રશ્નમાં બનેલી ઘટના દાવેદારની પ્રથમ ભૂલ હતી અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવા અને તપાસ અધિકારીના તારણ મુજબ ભૂલ વાસ્તવિક અને નિષ્કપટ ભૂલ હતી અને દાવેદાર દ્વારા બદલ્લો પૂર્વકનું કાર્ય નહોતું.સંબંધિત સમયે, દાવેદારએ દર વર્ષે રૂ .૨૪,૦૦૦/પગાર મેળવ્યો હતો.

૩૯. આ સંદર્ભમાં, વળતરની માત્રાના સંદર્ભમાં અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી તકરાર વાજબી હોવાનું જણાય છે.

૪૦. પરંતુ હકિકતમાં ભૂલને કારણે બનેલી ઘટનાના સંદર્ભમાં દાવેદાર ની સેવા સમાપ્ત કરવાના માલિકના નિર્ણય માટે, દાવેદાર ની નોકરીનો સમયગાળો ટૂંકો કરવામાં આવ્યો હતો અને તે ગ્રેયુટી અને અન્ય લાભોથી વંચિત રહ્યો હતો.

૪૧. નિઃશંકપણે, તપાસ અધિકારીના તારણોને બંને અદાલતો એટલે કે વિદ્વાન મજૂર અદાલત તેમજ વિદ્વાન અપીલ અદાલત દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવે છે.તપાસની કાયદેસરતા કામદાર દ્વારા પોતે સ્વીકારવામાં આવી હતી.તેથી, દંડની માત્રા અથવા વળતરની માત્રા નક્કી કરવામાં અદાલત દ્વારા દખલગીરીનો પ્રશ્ન દૂરનો હતો.જો કે, ઉપરોક્ત ચર્ચાએ બહાર પાડ્યું છે કે તપાસ અધિકારીના તારણો એવું સૂચવતા નથી કે દાવો કરનારની બેદરકારીને કારણે નુકસાન થયું છે.તપાસ અધિકારીના તારણો એવું માનતા નથી કે બેદરકારી સાબિત થઈ છે.વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતના નિર્વિવાદ નિષ્કર્ષમાં બહાર આવ્યું છે કે કામદાર સામે કાર્યવાહીનું કારણ વાસ્તવિક અને પ્રામાણિક અજાણતા ગેરવર્તણૂક હતી.વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા આ નિર્વિવાદ તારણ નિર્ણાયક છે.

૪૨. આ પૃષ્ઠભૂમિમાં અને કેસની હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ અદાલતનો મત છે કે જો ઉચ્ચક વળતરની રકમમાં સુધારો કરવામાં આવે અને તેને રૂ .૮૫,૦૦૦/સુધી વધારવામાં આવે, તો ન્યાય સંતુલિત રહેશે અને અંતે પૂર્ણ ન્યાય અંતને પૂર્ણ મળશે .તેથી, નીચેનો આદેશ પસાર કરવામાં આવે છે:

(અ) અપીલ (IC) No.૯૯/૨૦૦૩ માં વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલ ૨૮.૦૨.૨૦૦૬ તારીખનો ચુકાદો આંશિક રીતે રદ કરવામાં આવ્યો છે અને તેમાં ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે. વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા નોંધાયેલા તારણો અને નિષ્કર્ષ વિચલિત થતા નથી. જો કે, વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત ઉચ્ચક વળતરની માત્રામાં સુધારો/વધારો કરવામાં આવે છે અને વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલત દ્વારા નક્કી કરવામાં આવેલી રકમ એટલે કે રૂ.૨૫,૦૦૦/ને બદલે, વિરોધી કંપનીને દાવેદારને ઉચ્ચક વળતર માટે રૂ.૮૫,૦૦૦/ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.

(બી) સામાવાળા માલિકએ ઉચ્ચક રકમ વળતર તરીકે રૂ.૮૫,૦૦૦/ ઝડપથી અને પ્રાધાન્યમાં ૮ અઠવાડિયાની અંદર ચૂકવવું પડશે.

(c) ઉપરોક્ત નિર્દેશો સાથે, અપીલ (IC) No.૯૯ /2003 માં વિદ્વાન ઔદ્યોગિક અદાલતના વિવાદિત ચુકાદામાં આંશિક ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે. પરિણામે, અરજીને આંશિક રીતે મંજૂરી આપવામાં આવે છે અને ઉપરોક્ત હદ સુધી નિયમને સંપૂર્ણ બનાવવામાં આવે છે.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.